

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор.
в пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
в місяць . . . 1-70 мор.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
в пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Бареш ми очи і душу ми вяреш: а не возьмеш милоста і віра не возьмеш,
бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5¹/₂ год. пополудні.

Редкція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дамбровского (Хорун-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовского в
пасажі Гавемана.

Рукописи зветься єдише
наопередне застереженє —
Рекламації неопечатаніє
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надіславім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Нові змаганя противників виборчої реформи.

(X) Памятне іменне голосованє мнуншої середі в посольській палаті над внесенєм Толлінгера о заведенє пліуральной системи було рішучим пораженєм противників виборчої реформи, котрі сим внесенєм намагали ся задати смертний удар загальному праву виборчому. Проти пліуральности заявило ся 204, а за 143 послів. Вислід сего голосованя викликав одушевленє поміж прихильниками, а голосне невдоволенє поміж противниками реформи виборчої.

Здавало би ся, що після сєї рішучої побіди прихильників виборчої реформи єї ухваленє не підлягає уже ніякому сумнівови, одначе противники не засипляють справи а придумують дальші способи, якими можна би ще в останній хвилі ударемнити виборчу реформу. Тепер перенесли противники реформи свої змаганя до палати вельмож, котра з такою рішучостю виступила проти правительственной предлоги внесеної бар. Гавчом, що після того можна було напевно сподівати ся там найзавзятішого опору.

Останні дні, в котрих члени палати вельмож занимали ся вступними нарадами над виборчою реформою, потвердило в цілости се сподіванє. Приступлено до

вибору комісії і зложено її так, що ввійшло 8 противників до неї а лише 3 прихильників реформи. При тім лучив ся нечуваний доси в палаті вельмож випадок, який навіть в посольській палаті дуже рідко лучає ся, що предложеного до вибору гр. Білянда-Райдта, буншого міністра-внутрішних справ, перечеркувано і тим способом він перепав, а на єго місце вибрано гр. Мерану. Тим способом противники реформи виборчої заявили свою месть за те, що гр. Білянд був неначе батьком виборчої предлоги бар. Гавчом внесеної. Сей поступок викликав велике обуренє в сторонництві центра, а хоч наразі одобрухано членів сего сторонництва, всеж може се мати поважні наслідки. Сей поступок є заразом наглядним доказом, що противники виборчої реформи не лише не опускають рук, але навпаки докладають всяких заходів, щоби виборчій реформі в останній хвилі викопати яму. Прихильники пліуральной системи, на скільки доси можна помітити, мають більшість в палаті вельмож і на них іменно числять їх приятелі консервативні з посольської палати. Особливо польске коло удержує тісну звязь з тими членами палати вельмож, котрі в останній хвилі намагають ся її повалити. Пригадати годить ся, що недавно польскі члени палати вельмож мали в Кракові на-

раду в сій справі і певно там уложили цілий плян боєвий проти реформи.

Правительство сподіває ся до половини грудня полагодити виборчу предлогу а тоді занялаб ся нею палата вельмож. Кол б палата вельмож ввела пліуральну систему, змінилаб головну підвалину виборчої реформи; отже тоді она мусілаб вернути до посольської палати, котра без сумніву обсталаб при першій своїй ухвалі.

Одначе противники реформи числять на короткість часу, яким ще розпоряджає теперішня державна рада і сподівають ся тим способом ударемнити цілу справу. Але після найновіших вістий правительство дало вже зрозуміти палаті вельмож, що оно є рішучо противне пліуральной системі. Чи вельмож мимотого будуть дальше занимати відпорне становище, можна сумнівати ся, але на всякий спосіб тепер бачність усіх звернена на палату вельмож.

Спільні делегації.

Вчера по полудні цісар приняв в будапештєнськєм замку серед звичайного церемоніялу австрійську делегацію. На промову президента делегації відповів цісар ось якою бесідою:

«З вдоволенєм і щирою дякою прий-

Франц Коковський.

Ластівка.

(Фрагмент із дневника).

Чому я назвав її ластівкою — не знаю. Але вона робить на мене таке вражінє, коли переходжу попри неї, немов би була ластівкою лиш так великою, як пятнадцятилітня дівчина. Струнка, із маленькою форемною головкою, гарними очима, що здаєть ся і нічу сіяють. Ластівка тай годі!

Я завважав її тут недавно й зовсім так ненарочно. Бо хоч я справді такий «заводовий шик» та знаю всі наші панночки — її побачив я недавно. Така собі маленька, що я не звернув спершу уваги на неї. Чоловік звичайно не вважає на дрібниці, коли має щось лучшего під рукою.

Але з часом вона мені таки впала вкінці у очи — і я зачав свою «підїздову» тактику. Спершу старав ся все бути на тій вулиці, куда вона переходила та глядіти її у очи. Таким довгим прони-

заочим душою поглядом, який важко забути. Вона звичайно мішала ся дуже. Мене се троха бавило, а троха й дивувало.

Бавило тому, що се велика приятність знайти ся напроти дівчинки, що із за чийогось погляду обіллє ся румянцем, старає ся не звернути уваги на влізливого чоловіка, а мусить дивити ся там, де її тягнуть чийсь нічи. А дивувало мене тому, що я знав гаразд наші міські панночки та відав, що вони не такі то дуже несмілі, якими хочуть ся видавати. Та з часом навкучило ся мені ходити так слід в слід за нею, та ще до того і часу недоставало. Испити, які я мусів здавати хочби лиш ізза моєї рідні, забірали мені богато часу. Проте я рішив ся на що инше — я записав ся до співацького товариства, в яким вона бувала.

Співати я не вмів і здаєть ся й голосу не було в мене ніякого до співу — та се не було конечне. Я силоміць вчив ся нот і одного гарного вечера знайшов ся на пробі товариства і поба-

чив її. — Відбула ся проба голосу, у мене відкрито добре ухо і високі тони. Мене, як тенора, примістили близь сопранів, між якими співала вона. Я нарочно висунув ся найблизше сопранів і впялив зір у неї. Я знав, що вона мусить піднести очи на мене, бо зір мій був сильний, а я вложив в него нині всю мою енергію чувства.

Я ждав. На мене, як на «нового», звернули ся очи всіх панночок так, що я спершу змішав ся. Але згодом я охолонув і зачав «косити» очима. «Косене» очима, се не така легка штука, як би кому здавало ся. Тут треба і вродженої здібности та практики.

Стоїть чоловік із найневиннішою міною та дивить ся ніби прямо перед себе, а тимчасом глядить у бік, але так, що ніхто не може сего завважати, бо не дають примкнені вії.

Я ждав, аж перша цікавість заспокоїть ся та при тім обсервував панночки.

Та вона не глянула на мене ні разу так, гейби я не існував ніколи на

маю ваші запевнення панове, про вірну уляглисть. В сих небогато місяцях, які минули від послідного зібраня делегацій, не зайшла основна зміна в політичнім положенню. Як до тепер, так і на дальше буде надавати напрям нашій політиці сердечне відношенє з нашими союзниками, постійне порозумінє з російскою державою в справах близького Сходу і плеканє наскрізь прилзних відносин з всіма иншими державами. Надто змагаємо постійно до удержаня мира, бережучи заразом усильно інтересів монархії.

Біжуче запотребованє Мого військового заряду виказує супротив попередного року зріст, який в великій часті дасть ся оправдати підвищенєм цін на всіх полях. Натомість в надзвичайних кредитах буде потрібно багато менших квот, так, що загальне запотребованє Мого військового заряду багато буде менше від попередного року.

Заряд окупованих країв старає ся і на дальше ревно приспівити з помічю ряду основних реформ, безнастанний материяльний і культуральний розвій обох провінцій, о скілько на се позволяють средства. Босня і Герцеговина будуть також в 1907 році в можности покрити свої потреби з власних доходів.

Маючи довіре, що панове, як завжди, з патриотичною ревностию сповните свої задачі, витаю вас сердечно.

Делегати піднесли відтак трикратний, одушевлений оклик в честь монарха, а опісля цісар розмовляв з багато членами делегації.

Єще перед тим, вчера перед полуднем, австрійска делегація, під проводом кн. Льобковіца, зібрала ся на перше засіданє. Посвячено там згадку особистій зміні в міністерстві заграничних справ; зазначено, що би на будуче не скликати засідань делегацій в неділі і свята; і ухвалено нагле внесене дел. Штайна, що би запрошено фахових міністрів на засіданє делегації. Крім того міністер заграничних справ предложив внесене спільного правительства, які пе-

світлі і се іритувало мене. Але я ждав майже спокійно, бо знав, що «вона» мусить вкінці звернути очи в мою сторону.

Врешті по пів години я діждав ся.

Боязко, несміло глипнула на мене та сейчас опустила очи. Я не звертав ся ще до неї, бо знав, що по першим гляне на мене другий раз, а з часом все більше і більше. Бо хиба лиш сей, що не знає жінок, або закоханий, скаже, що вони не цікаві.

І я не завів ся. Глянула ще двічі чи тричі коротко, а опісля дивила ся довше. Здавало ся, що вона зором питала, чого я і не гляну на неї тепер, коли перше ходив за нею? Сего було мені якраз треба і я підніс повіки.

Обляла ся румянцем і вже увесь час не дивила ся в мою сторону.

(Дальше буде).

реказано бюджетовій комісії і вкінці відчитано інтерпеляції в справі 2 річної військової служби і зниженя числа вправ та в справі зрівнаня військових емеритур.

Угорска делегація збрала ся вчера в полудне; провід обняв Теодор Ціхи Дел. Гальо зазначає становище свого сторонництва в сім дусі, що делегації є єдино комісією парламента, а тимчасом приймає їх на замку престольною промовою могло би поставити делегації у фальшивім світлі, яко рід центрального парламента. Мимо сего сторонництво бесідника возьме уділ в прийнятю на замку. Бесідник виступив дальше против сего, що міністер заграничних справ проводить радї спільних міністрів, бо сим укорочує ся права угорского президента міністрів. — Міністер скарбу Буріян предкладає проекти законів. На сім замкнено засіданє.

Спільний бюджет

Преліминар спільного бюджету на рік 1907, виказує видатки netto в квоті 367,677 273 К, о 20,956 911 К більше, чим в р. 1906.

Звичайне запотребованє на сухопутню армію виносить 291.1 мільонів, о 5.4 мільонів більше, чим в минулім році, надзвичайні 13.7 мільонів, о 487.000 корон більше.

Звичайні видатки на маринарку виносить 42.8 мільонів, о 13.2 міль. більше, надзвичайні 25 мільонів, се є о 1.2 міль. більше.

Надзвичайний дохід з цлів на рік 1907 прелімінований на 129.5 мільонів, се є о 13 міль. більше.

Окупаційний кредит на р. 1907 пропонуваній в квоті 75 міль.

В видатках на міністерство заграничних справ містять ся збільшені видатки на перемену посольства в Токіо на амбасаду і становиска міністра резидента в Тангері на посла.

Міністерство війни жадає 30 мільонів яко дальшого кредиту з жаданих 165 мільонів на закупню нового материялу для полевої артилерії; 85 мільонів на сю ціль ухвалено вже перше, так що по признаню тих 30 мільонів остане єще 50 мільонів на слідуючі літа; дальше жадає міністерство тепер 19.4 міль. яко ренти загальної суми 121 мільонів на охоронні будови.

Н О В И Н К И

— **Календар.** Ві второк: руско-кат. Филипа ап.; римо-кат. Віргіля. — В середу: руско-кат. Гурія, Самона; римо-кат. Висцентія.

— **Комітет паломництва до св. Землі** повідомлює отсим інтересованих, що фотографічних знімков єще не надіслано з причини виїзду о. д-ра Ерліха на студії.

— **В гал. намісництві** має бути утворена в 1907. р. посада другого віцепрезидента. Першим віцепрезидентом буде дотеперішній віцепрез. гр. Лось, а другим має би стати радник двора Пивоцький, або міністерський радник Ігнатій Розвер з Відня, а найімовірніше буде ним о. Вячеслав Залський, шеф секції в міністерстві рільництва, який до недавна був шефом президіяльного бюро намісництва.

— **З львівского „Сокола“.** В остатних двох днях забавовий комітет дав вечерниці з танцями в суботу, а відчит в неділю. На вечерниці не явило ся вправді тільки гостей, що було їх попередної суботи, а се мабуть задля слоти і кінця місяця. Однак забава була знаменита, а присутні не могли бути невдоволені. Танці покінчили ся о 6. год. рано. Сяля була ще красше прибрана, як на першій вечеринці, кидмама і театральними декорациями. Відчит п. Сіяка про подорож до св. Землі згромадив не багато, але за те сам цвіт львівської Руси. Прелегент, учасник паломництва і автор довгого ряду статей про сю подорож в нашій часописі, вельми краснорічаво подав хід паломничої подорожи з многими інтересними подробицями, не знаними ширшій публиці, а виклад демонстрував привезеними зі св. Землі пам'ятковими річима і географічними картами. Двогодичний виклад слухачі нагородили рісними заслуженими ошлесками.

— **З молочарської організації.** В селі Володимирцях, жидачівского повіта, відбуло ся дня 20. с. м. заходом місцевого пароха о. Логинського при співучасті о. Борачка, пароха з Яйковець, торжественне отворене молочарської спілки. По посвяченю молока, о. Логинський вказавши на економічні здобутки Русинів, пояснив організацію молочарських спілок і користи, які з них випливають. Опісля о. Борачок виложив в популярній спосіб докладно повстанє та розвій молочарських спілок в Данії, перейшов на численно повстаючі спілки молочарські на нашій Русі та висказав надю, що коли наш нарід зрозуміє вагу тих спілок, то наступить велика зміна в нашій дотеперішній господарці і нарід зможе скорше поправити своє положенє, як через господарку збіжєву. З признанєм тут треба зазначити працю о. Борачка, котрий щиро трудить ся не тільки в своїй громаді, але го-сьвячує свої сили для економічного піднесеня цілого повіта. Крім молочарської спілки, вже від року основаної в Яйківцях, основано єго заходом нові спілки в Жираві, Любши, Мизурівці, а дня 16. с. м. відбуло ся торжественне отворене спілки в Дубравці, де о. декан Березовський мимо старшого віку і праці в декаваті ніколи не відказує ся від народної праці. Проектуєсь заложене молочарської спілки в Тарнавці, Чертежи і Ляховичах подорожних, так що можна надіяти ся, що при безнастанній праці о. Борачка цілий жидачівський повіт покриве ся густою сіттю молочарських спілок.

— **† Фльоріях Стаблевский,** примає польський, архієпископ гнізненсько-познанський, упокоїв ся дня 24. с. м. в 65. р. життя. Покійник помер в найскрутішій часі для Поляків в прускім заборі, бо саме тепер йде там найбільша борба о польську науку релігії в школах. Архієп. Стаблевский, яко щирій Поляк, вступав ся за правами польської мови при пауці релігії; який буде єго наслідник, не знати. В. с. п.!

— **Вісги з закорд. України.** Під заявою за заснованєм українських катедр на київскім університеті підписало ся доси 1140 студентів. Справа українізації київского університету відбыва ся широким відгомном по всій Україні, що видно із численних часописних статей та із многих відзивів громадянства. Із усіх кінців України та із підра всіх суспільних верств приходять заяви солідарности із постулятами київского студентства, а рівночасно із висловленєм потреби всеї шкільної науки у рідній мові. Доси видруковано в київській „Раді“ заяви, які надіслали: ученики Україниї уманської середньої школи садівництва й хліборобства (62 підписи), гурток полтавських семінаристів, український гурток слухачів феодосійского учительского інституту, ученики висших клас лубенської гімназії (81 підписів), укр. гурток новогурської учит. семінарії (31 підписів), український гурток семінаристів волинських із Житомира (103 підписи), мешканці Черкас (34 підписи), учителі гімназії, реальної школи, та инші особи з Ба-

ру (10 підписів), учениці барської жіночої гімназії (8 підписів), ученики полтавської фершальської школи (78 підписів), ученики подільської духовної семінарії (230 підписів), слухачі-Українці глухівського учительського інститута, гурток Українців із Волковецької (губ. подільська), київські семінаристи Українці (248 підписів) і гурток Українців із служби зборів південно-західних залізниць (13 підписів), студенти-Українці київської політехніки (52 підп.) і ученики фельчерської школи в Чернігові (77 підписів).

— **3 бразилійської Парани.** Парану, заселену густо нашими братами-емігрантами, навіщують часті нещастя. Сего року кілька разів перелітала туди саранча і знищила поля в деяких оселях. Кольоні Кристіна, Ріо Верде і Матто Прето в Парані знищила саранча так, що ані для людей, ані для худоби нічо не зістало. Саранча надтагнула в полудне і свадлючи на землю зовсім віла жито, капуста, картоплю, всяку ярну, траву, а навіть листя на деревах, одним словом все. Лежала вона на штора пазця грубо. Дня слідуючого перетягала саранча такими хмарами, що мимо прегарної погоди сонця не було видно і то так, що одна зірве ся, то друга опаде. Третого дня потягла вся в сторону Орлеану коло Курітиби, де є найбільші і найстарші польські кольонії, і зістала за собою лише голу землю і безлистяні дерева.

Як доносить „Gazeta Polska w Brazylji“ з 25. жовтня прийшла до Курітиби телеграфічна вість зі стації Paulo Freitas, що Індіанці (Ботокуди) знова допустились нападу. Сим разом не було жертв в людях, але нападені зістали скривджені на майні, бо зрабовано їм кілька штук худоби. Пошкодовані є лише місцеві Бразилійці. Комісар в Porto União da Victoria зажадав помочи, щоби Індіанців відігнати геть дальше в ліси. — Побіч Porto da Victoria є також рускі кольонії як Жангада, Кандіда і кілька поменших. — Кочовища Індіан-Ботокудів знаходять ся по лівій стороні ріки Ігуасу, на границі Парани і Санта Катаріни. З руских осель паранських виставлена є на напади Потокудів головню Люцена а по часті й Жангада. — Головні рускі оселі: Прудентополіс і Ріо Клярю вільні є від того немилого сусідства, бо племя Індіанців Coroados (Корроадос) є лагідної і зовсім сукоїної вдачі.

— **Насильства у Франції.** Інвентаризація церков, перервана в своїм часі французским правительством, почала ся відбувати на ново при помочи війська, жандармів і урядників. Військові інженери асистують при тих напастях і розбивають двері церков менілітовими бомбами. Діють ся при тім неімовірно в нинішних часах насильства.

В Плюгастель, в департаменті Фіністер, привитано урядників давоненєм на тревогу. Перед церквою стануло військо, між ним 25 кирасерів, котрі мали розтратувати товпу, якби боронила вступу до церкви. Вірних зібрало ся коло дверей церкви до 500 осіб, всі в святоточних строях бретонських. Мужчини у фіолетних камізольках, в споднях широких у горі, а тісно звужених в долині, в фільцових капелюхах з шовковими стяжками. Женщини в шовкових записках з золотими ланцюшками, та медальками святих на шиї. Товпа вірних молила ся, а хвилями серед набожних співів вносили ся оклики: „Най жайє свобода! Най жайє церква“.

Урядник в трибарвній ленті приступив до парохів та спитав:

— Чи отворите двері церкви?

— Ні — відповів парох. — Отварайте насилью. Лише перед насильством уступимо.

До дверей приступили жовніри з сокирами і молотами. Стукіт сокир о стару браму церкви мішав ся з набожним співом. За хвилию двері розсипали ся в тріски, а урядники з військом впали до вутра, серед окликів товпи: „Геть з опришками!“

По інвентаризації поїхала комісія до сусідньої місцевости Люперге, де кирасери станули на цвинтарі. Жовніри виломали кра-

ти в захристі і так дістали ся до церкви, в якій замкнули ся вірні і окружили на колінах головний престол. Комісія перевела інвентаризацію і поїхала дальше до Плюдан. Там прийшло до кровавої стрічі вірних з військом. При дверях церкви станули лавою женщины і не уступили перед багнетами. Війско відперте парасолями зробило штурм на двері до захристі, де приступу боронили селяни. Коли сапери почали рубати двері, обкинено їх піском, попелом і болотом. Хоч при тім не упав ні один камінь, то жовніри кинули ся на товпу і кольбами та багнетами поранили много селян, а кавалерія вигнала прочих зпід церкви.

В Піньон, в департаменті Герольт, закурено церкву сіркою так, що військо і комісія не могли зробити інвентаризації. В Понпелле замкнули ся вірні в середині церкви і уступили аж тоді, як облято їх зимною водою. Те, що діє ся тепер у Франції, можливе хиба в якім дикім закутку Хін, або між найтемнішими племенами середньої Африки.

— **Дивогляд.** В Mountainville, в півні. Америці, повила п. І. Коліум дня 29. жовтня є р. дитину з двома головами і туловами. Одна половина тої потвори є полу мужеского, а друга женеского. Обі голови можуть приймати поживу і оба гърла видають крик. В околиці пояса дучать ся оба тулови в оден нормальний, лише місто двох ніг, є їх аж три. Та трета виростає з клуба полу женеского. Лікарі орекли, що новородок є цілком здоров, і мають надію, що буде жити. Тулови і голови суть звернені до себе фронтом і мають по парі рук.

— **Дурисьвіт в роді капітана з Кепенік.** Та нас Москалюк, стельмах з Кіцмана на Буковині, зробив оноді таку штуку: В уніформі кіцманського «фаєрмана» удав ся він до Іванківців і тут заявив дрірникови, що має наказ від адюнкта Вайса із Кіцмана з огляду на останні пожари оглядати по хатах печі і груби і переконатися, чи стіни коло печей є всюди муровані. Двірник не тільки що дозволив сейчас на сю ревізію, але наказав на жадаве Москалюка своему заступникові, щоби той асистував єму при ревізіях. В товаристві заступника, заосмотреного письменним наказом начальника громадского, ходили від хати до хати і всюди облукували печі та стіни фаєрманським молотком. Москалюка прийато всюди з пошанованєм, а в однім домі навіть прошено до салюну і трактовано вином! В домах асекурованих від вогню жадав Москалюк від властителів поліс, і велів собі платити премії за слідуючий рік та виставляв на отримані гроші поквітованя. Таким чином удало ся єму видурити від деяких осіб по кілька корон. На дорозі заарештував Москалюк трох людей, посуджуючи їх о підпад, а крім того арештував також жидівського маламета з незваних причин і всіх чотирох експортував до Ставчан. Розуміє ся, що при арештованю зревідував всіх дуже строго і відобрав від них гроші. Тимчасом якийсь жид повідомив про все жандармерню, і вона зробила арештованєм Москалюка в Малітвинцах прикрій фінал его гри в капітана з Кепеніку. Слід згадати, що Москалюк копіював «кепенікского капітана» дуже вірно, бо одному жидови грозив арештованєм, коли він не хотів на его руки виплатити асекураційної рати та покликував ся на то, що до его розпорядности стоїть 140 вояків, та що він є заосмотреній в револьвер. Але жид на дає ся нічим застрашити і викрутив ся там, що в суботу на жаден спосіб грошей не дає. Москалюк має свою минуваність — він брав ся вже й давніше до всяких оригінальних обманств і так перед двома роками виступав між людьми за кіцманського адвоката д-ра Арнольда, перебрав від них провадження процесів і інкасував за те гроші та копіював адвоката Арнольда о стілько, що записував отриману квоту правильно в своїм нотесі.

— **Ріжні вісти.** Дві зворотні підмоги з фонду А. Бончевского, кожду по 220*26 К, надав виділ Наук. Товариства ім. Шевченка на засіданню дня 20. с. м. відповідно до оголошеного

конкурсу п. Миколі Бажалукови, студентови університету у Львові і п. Ярославови Федюкови, студентови університету у Відні.

В Богородчанах лютує шарклатина, dlatego замкнено там всі школи.

В Бориславі вибух газ, причім згнули дві особи, Адамский, директор гал. акц. Тов-а нафтового „Галіція“ і его жінка.

Страйк пекарських челядників у Львові ще доси не скінчив ся. До Львова привозять тільки хліба і булок, кілько потреба.

— **Репертуар руского театру в Станіславові.** Саля Тов. Моношкя. Початок точно 7½ вечером.

Ві вторник 27. с. м.: «Галька», оп. Моношкя Війск. муз.

— **Руский театр в Коломиї.**

В четвер 29. с. м. „Гандзя“ історична драма в 5 діях Карпенка Карого.

— **Репертуар міского театру у Львові.**

В понеділок: «Пані Валевська».

Ві вторник: «Бокачіо», ком. опера в 3 д. Сюппе.

Други Соколи і Сокілки! Памятайте, що львівський „Сокол“ збирає жертви на будову свого дому.

Телеграми

з дня 26. падолиста 1906.

Рим. Коло костела св. Андрея і міністерства внутрішних справ вибухла бомба, але не заподіяла ніякої шкоди. Поліція думає, що сей випадок має інші мотиви, як недавний вибух бомби в церкві св. Петра.

Петербург. Пересунене речниця виборів на конець січня оправдує чутку, що правительство намірє пізнійше скликати думу, чим було назначено.

Полтава. В ночи на неділю впали якісь опришки до Троїцької церкви і ограбили єї з дорожочінностей 20.000 рублів вартости. Арештовано кілька підозріних осіб.

Богдан Лепкий.

З дослідів над Шевченковою „Наймичкою“.

(Дальше).

Той клич німецького поета-ідеаліста немов гомонить над цілим культурним сьвітотом так, що жадати нині від поета, щоб він замикав ся, як пустинник в пустельни свого я і як павук снував пряжу виключно зі своєї власної душі, затикаючи сильно уха на всякий, хотьби як далекий відгук культурного сьвіта — є прямо немислиме. Тай пощо?

Не в тім діло, що Люїза Фосса¹⁾ дала Гетому імпульс до написання Германа і Доротеї, що Шекспір в своїм Юлію Цезарі йшов подекуди крок за кроком слідом Плутарха,²⁾ що Словацкий написав Беатричу Ченчі, котрої трагічну судьбу представив перед ним Шеллей,³⁾ лиш то для нас цінне і цікаве, як кожний з них хіснував ся чужим взірцем, як перетворював його в своїй духовій робітні і скільки свого власного та нового вложив у старий мотив. І ми бачимо, що коли се справді великий талант, творець, а не робітник, то його сильна і могутча індивідуальність на кожній, хотьби як звичній темі виявить своє власне „я“ і виїде побідно з найгустішого лабіринту посторонних впливів, даючи твір свій, власний, новий та оригінальний. Для справжніх поетів нема старих тем — їм не личні ніякі посторонні впливи. Обсяг творчости і рід форми вони вибирають собі довільно.

Недаром каже Гете:

¹⁾ Goethes Werke. Herausgegeben von Heinrich Kurz. Einleitung XXIX.

²⁾ Shakespeares Sämtliche Werke eingeleitet und übersetzt von A. W. Schlegel, F. Bodensredten. Achte Auflage. Fierter Band S. 63.

³⁾ Percy Byssde Schelley: „The Cenci“. 1819.

Alles geben die Götter, die unendlichen, Ihren Lieblingen ganz.

А як раз таким могутим та індивідуально сильним духом я вважаю Тараса Шевченка і тому думаю, що без страху о стійність та оригінальність його творів можна говорити про всілякі впливи, під якими він оттавав ся.

Народна поезія, усні оповідання, матеріали історичні, (навіть псевдо-Кониський), світова поезія, (особливо Міцкевич та Пушкін¹⁾), а вкінці сьвяте письмо, котре літами цілими підчас заслання було майже виключно лектурою поета, отсе ті різнородні впливи, котрі око знатока відкриє в Тарасових творах, без шкоди для їх краси та стійности.

Як далека вона від того чорного портрета російської жінки, змалюваного Некрасовим в його „Тройці“.

Отъ работы и черной, и трудной
Отдѣлешь, не усѣе раздѣлѣть,
Погрузить ся ты въ сонъ непробудный,
Будеш нянчить, работать и ѣсть
И въ лицѣ твоємъ, полямъ движенья,
Полномъ жизни, появится вдругъ
Выраженъе тупого терпѣнья
И безмысленный вѣчный изнуръ.

То скорше бувби образ Катерини, колиб в ній плила російська, мужицька кров, що замість під лід, завелаб єї невідлижною жінкою в хату брудного, тупоумного мужа.

Про яку небудь схожість з псевдокласичними ідиліями та італійсько-російськими романсами Мерзлякова і Дельвіга навіть бєсєди не може бути.

І до Бродяньського „Вєслава“ єсть „Наймичка“ своїм щиронародним духом доволі далека.

Вона нагадує в загальних рисах одну з тих жінок, які Некрасов так прекрасно змалював в своїм „Морозі“ словами:

Єсть женщины въ русскихъ селеньяхъ,
Съ спокойною важностью лицъ,
Съ кришвою силой въ движеньяхъ,
Съ походкой, со взглядомъ царицъ —
Ихъ развѣ слѣпой не замѣтитъ,
А зрячій о нихъ говоритъ:
„Пройдетъ — словно солнце освѣтитъ!
Посмотритъ — рублемъ подаритъ“

(Тільки без того рубля!) Наймичка справді переходить через українську літературу, як така ясна і красна постать, котрої хіба сліппи може не замітити.

Та на тій загальній характеристиці ідеального типу жіночого в руській народі кінчить ся ціла подібність.

Ані подробиці характеру, ані засновок поеми не нагадують жадного з творів висше наведених поетів.

На схожість „Наймички“ з віршом Пушкіна „Подъ вечеръ осени ненастной“ вказував Петров. В своїх „очерках історії української літератури“²⁾ він каже: ми не можемо не обратити свого внимания на то обстоятельство, что сюжетъ ея еще раньше разработанъ былъ А. С. Пушкинымъ въ его романсѣ „Подъ вечеръ осени ненастной“, въ которомъ выводится на сцену несчастная покрытка дѣвушка, которая съ болю и страхомъ въ сердцѣ, соскорбными причитаньями пробирается осеннею ночью, пустыми мѣстами, чтобы подбросить своего невинного ребенка на порогъ чужаго дома“.

(Дальше буде).

¹⁾ Про вплив Жуковського на Шевченка нема що багато говорити. Коли предметом дослідів возьмемо баллади одного і другого, то побачимо, що Жуковский і сучасні йому російські поети перецілювати німецький романтизм на ґрунт російський а Шевченко добув його з поезії народної. Се признають і російські критики, прим. Скабичевский. З російських письменників Шевченко найвисше ставив мабуть Гоголя. На се маємо докази в листах і в творах прим. в оповіданню «Наймичка». Воливам Пушкіна він піддав ся що йно тоді, як талан його став знемагати. (Спомини Тургенева, Кобзар 1876. VI).

Одною з найоригінальнїших поем уважаю власне Шевченкову „Наймичку“. Ані у російського Буржа, живнерадосного Кольцова, ані в похмурого північного Беранже-Некрасова, ані в близького Шевченкови по малярським імпульзам Нікітіна, ми не стрічаємо постати, котру можнаб поставити поруч „Наймички“, як сестру коло сестри.

²⁾ Сторона 363.

Торговельні і промислові вісти.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати
про ціни збіжжя і продуктів у Львові
від 19. до 25. падолиста 1906:

	за 50 клг.
Пшеница	7.75— 7.95 К
Жито	5.90— 6.10 К
Ячмінь броварняний	6.70— 7.10 К
Ячмінь на пашу	6.30— 6.60 К
Овес	7.10— 7.30 К
Горох до вареня	8.50— 9.20 К
Горох на пашу	6.35— 6.70 К
Бобик	6.00— 6.25 К
Ленча	5.50— 5.75 К
Конюшина червона	50.00—57.50 К
Конюшина біла	35.50—42.00 К
Конюшина шведска	60.00—75.00 К
Тимотка	21.00—25.00 К
Ріпак зимовий	13.25—13.50 К
Насїне льняне	11.00—11.25 К
Льнянка	10.80—11.20 К
Насїне конопл.	10.00—10.25 К
Хміль	90.00—110.00 К

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

(Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Космошка у Львові.)

Приїхали 25. падолиста: Лев Малько з Ходорова, Юліян Радкевич з женою з Бучача, Іван Ярема з Глинян, Євстахія Кордубова з Олексинець, С. Тєльонц з Кракова, Іван Станько з Любачева, др. Дмитро Левицкий з Добрачина, Едмунд Бариляк з Перемишля, Теодор Щуровский з Струсєва, Лаворко Михайло і Марисюк Осип з Золочєва.

— Снарбник львівського „Сокола“ має на пред ж білєти до фїзичєра по низьких цїнах Провізія з білєтів призначєна на дохїд „Сокола“.

Ассольвент п. к. техн. „Gewerbe & Museum у Відні

Олександр Левицкий

член тов-а „Зоря“ отворив в Сокалі свою

рукодільню слюсарєко-мехавїчну

направляє машини до шитя, роверї, уряджує дзвїнки електричнї, виробляє цїтахети велїанї поручає ся Впов. Родимцям.

„Торбан“

музична бїбліотека
видає

Українська На клєдн

Льв, Вроновска 8.

Каталог даром і оплатно.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 15. до 30. падолиста 1906.

Щоденно о год. 8. вечер представлєне. В недїлі і сьвята 2 представлєня о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що пятницї High-Life представлєне. Білєти вчаснїше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Рух залїзничих поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12.20*, 6.10, 1.40 5.45, 9.05*
„ Кракова	2.31*, 5.50*, 8.45, 1.30, 5.25, 8.40 9.30*
„ Підволочиск	7.20, 11.45, 2.20, 5.50, 10.30*
„ Лавочного	7.29, 11.50, 10.50*
„ Рави рускої	7.50, 4.50
„ Станиславова	8.05
„ Самбора	8.15, 1.50, 9.20*
„ Яорова	8.18, 4.37
„ Коломї	10.05
„ Ряшева	10.35

На Підзамче.

„ Підволочиск	7.05, 11.30, 2.08, 5.35, 10.16*
---------------	---------------------------------

Зі Львова з головного двірця відгодять:

До Кракова	12.45*, 1.05*, 2.45, 6.35*, 8.25 10.05*
„ Іцкан	2.51*, 6.15, 9.20, 2.40, 10.40*
„ Підволочиск	6.20, 10.55, 2.21, 6.15*, 9.50*
„ Яєорога	6.55, 6.05*
„ Лавочного	7.30, 2.30 6.25*
„ Самбора	8.55, 4.15, 10.51
„ Станиславова	9.10*
„ Белзця	10.45
„ Ряшева	4.05
„ Коломї	3.30
„ Рави рускої	7.25*, 11.35*
„ Стрия	11.10*

З Підзамча:

„ Підволочиск	6.32, 11.07, 2.32, 6.27*, 10.02*
---------------	----------------------------------

Примїтка. Поїзди поспїшнї друкованї є черенками товстими; поїзди нїчнї є назначєнї звїздкою. Пєра нїчна числїть ся від 6. год. вечер до 3. год. 59 минут рано.

Звичайнї білєти їзди як також білєти всякого иншого рода, ілюстрованї провідникми розклади їзди ітд. можна набувати через цїлїй день в мїскїм бюрї п. к. державних залїзниць, пасаж Гавмана ч. 9.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Віддїл депозитовий

принймає вклади і виплачує завдатки на рахунок бїжучий, принймає до перєхованя папєри вартїснї і дав на них завдатки.

Крім того впроваджєно подїбно як в інституцїях заграничних т. ав.

Депозити сховковї
(Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дїстає в сталєній касї панцирнїй сховок до виключного ужитку і під власним ключєм, де безпечно і дискретно перєховувати може своя майно або важнї документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як най, оєднїйшї зарядженї. Припси дотї чо того рода депозитів одержати можна безплатно у віддїлі депозитовий.

Позір Соколи і Соїлки! Заведєне фотографїчне „Кордиян“, при ул. Академїчній 14

жертвує на будову дому „Сокола“ у Львові 10 процент від кождої знимки. Проте звертаємо ся до Вп. Другів і Другиць як також до рускої суспїльности, щоби фотографуєчи в повисше згадавїм заведеню жадали марки і передавали нашому Товариству. Гарзд! — Комїтет будови дому „Сокола“ у Львові.